

सामित संभाविता यथाहं त्वया आकलिता

तथाच अनुरक्तस्य हे सुभग एवमेव तव (अनुचितमिति भावः) ।
केवलं न मम ललाटप्रायिता दशा अङ्गुष्ठे (?) न भवन्ति सुभा
नन्दनवाता घोहव्या पौहव्या (?) निजशरीरे ॥

Schol. स्वामिन् यथाहं (त्व) त्वया नितान्तकठिनामित्यादिना
अज्ञात्री निजपीडामज्ञानाना संभाविता तथा च हे सुभग अनुरक्तस्य
तव एवमेव । यथा त्वया संभावितं तथैव तदनुरागाज्ञानवर्त्येवास्मि ।
अन्यथा तदैव मया आगतं स्यादित्यर्थः । तथैवेति पाठे । तथैव एव-
मेवेत्येकार्थकमपि पदद्वयमादरादृशिप्रद्योतनार्थं । तथा च यत्त्वया
संभावितं तथैव तथैवेत्यर्थः । अनन्तरं च त्वैतादृशावस्थानानन्तरं
तु मे ललितं शीतलतादिनातिरमणीयं पारित्रातस्येमानि कुसुमप-
ल्लवानि तदीयं यङ्गनीयं (sic) तस्मिन् सुखाः सुखरूपाः । अपि नन्द-
नवनवाताः शरीरे शिखीवाग्निसमा भवन्ति । णवरवरी (1. णवर-
णवरी) केवलानन्तर्ययोर् (1. °न्तर्योर्) निपातितौ ॥

Der Sinn im allgemeinen kann nicht zweifelhaft sein.
Verdamme mich nicht, will sie sagen, dass ich nicht zu dir
herabkam : nicht Kälte oder Verschmähung waren daran
schuld, sondern meine Unkenntniss. Mir ward dasselbe Loos :
seit ich dich sah, quälten auch mich Liebesharm und Zwei-
fel, auch ich liebte dich, ohne dass du es wusstest, mein
weiches Lager ward mir zur Qual und die kühlenden Lüfte
brannten mich wie Flammen. Von den beiden Voraussetzun-
gen des Königs (Str. 30) trifft also die erste (नितान्तकठिना
रुतं मम न वेद् सा मानसीं) ein.